

HƯƠNG LY

Mùa trên bản!

Mùa về

Nắng vẫn ấm trên cánh hoa nở muộn

Lữ khách đi tìm mùa gió xôn xao

Chén trà Shan nghi ngút khói

Rót vào anh say đắm rẻo cao.

Bên thung lũng kia

Những đứa trẻ lớn lên như rừng cây sa mộc

Xòe tay hong trên đốm lửa chiều

Mùa xuân có bao giờ đến muộn?

Gió mang mùi rượu thơm

Dập dìu tiếng khèn trong khoang núi

Một mình xứ lạ

Mà lâng lâng phải lòng câu hát người đương.

Anh tập làm trai bản

Cởi than làm ấm ngôi nhà sàn

Kéo lòng người gần mãi

Tháng năm nguyên lành

như bông mạn trắng

mắc cỡ trong tấm vải em thêu đẹp xinh.

Vật cỏ lên xanh cả trong ý nghĩ

Để nỗi nhớ đậu theo vai áo anh về thành thị

Hết mùa vẫn đắm đuối thương...

TRẦN KHOÁI

Tự khúc

Cái cũ bỏ ta đi

Cái mới cười ngoảnh mặt

Ta cả thẹn cầm trên tay chuỗi tuổi

Nâng lên, đặt xuống bồn chồn...

Cỏ đã bao nhiêu lần cỏ

Cây đã bao nhiêu lần cây

Cạn lời ngải đắng

Người đi!

Làm sao có thể trùng tu

Vóc dáng thời trai trẻ

Nụ cười mùa yêu

Nắng xưa ai người phơi áo

Có con chim vàng anh trong cổ tích của bà.

Đường xa

Ở nơi đường xa

Đi mãi không cùng

May còn khát vọng

Giữa bốn bề cũ mới cõi nhân gian!